

Nr. 8882... /N.S
Data 31.07.2023

Către: Doamnei Senator Evdochia Aelenei (Neafiliați)

SG3952

Ref.: Interpelare cu privire la "piedicile din calea adopției copiilor"

Stimată Doamnă Senator,

19.06.

Încurajarea adopției naționale reprezintă de mulți ani o prioritate la nivelul autorităților de resort, motiv pentru care legislația care reglementează acest domeniu a fost succesiv modificată și completată.

Principalul obiectiv avut în vedere de fiecare dată a urmărit flexibilizarea procedurilor de adopție, eliminarea unor etape administrative, scurtarea unor termene care vizau în primul rând perioada după care un copil poate fi declarat adoptabil de către instanță sau prelungirea valabilității atestatelor de familie adoptatoare.

Având în vedere importanța mediului familial pentru creșterea și dezvoltarea unui copil, intenția autorităților cu atribuții în domeniul adopției a fost aceea de a oferi pârgurile necesare identificării cu celeritate a unei familii adoptive pentru copiii aflați în sistemul de protecție specială, pentru care instanța a dispus declararea stării de adoptabilitate.

În acest sens, atât modificările aduse Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției, cât și normelor de aplicare ale acesteia au vizat aspecte rezultate atât din practica instituțională curentă, cât și din propunerile și sugestiile transmise de către familiile adoptatoare, în cadrul consultărilor care au avut loc de fiecare dată.

În ceea ce privește rolul pe care asistentul maternal profesionist îl are în cadrul sistemului de protecție specială a copilului separat temporar sau definitiv de familia sa, menționăm că acesta a reprezentat una dintre soluțiile cele mai eficiente avute în vedere la momentul începerii reformei domeniului protecției speciale a copilului, al cărei principal obiectiv a fost acela de a închide toate instituțiile rezidențiale de tip clasic, funcționale la nivel național, ca parte integrantă a procesului de dezinstituționalizare.

În acest context, asistența maternală a reprezentat una dintre soluțiile prin care România a reușit să asigure protecția într-un mediu familial a copiilor pentru care menținerea în familia proprie nu a mai fost posibilă.

Cu toate acestea, asistentul maternal profesionist este un angajat al furnizorilor publici sau privați de servicii sociale, ale cărui drepturi și îndatoriri sunt clar și explicit reglementate.

În acest sens, orice persoană care dorește să se ateste ca asistent maternal face obiectul unei evaluări complexe din partea DGASPC precum și al unei perioade obligatorii de formare profesională, în urma căreia Comisia pentru Protecția Copilului decide dacă poate fi eliberat atestatul în cauză.

Data fiind calitatea sa de angajat, principala sarcină a asistentului maternal este să asigure creșterea și îngrijirea copilului primit în plasament, pentru o perioadă limitată de timp, respectiv până când măsura de protecție specială încetează prin reintegrarea copilului în familie, sau după caz adopția acestuia.

Pe cale de consecință, eventualele comportamente indezirabile ale unor persoane ce au calitatea de asistenți maternali trebuie să fie aduse la cunoștința angajatorilor direcți ai acestora, care au obligația de a verifica aceste aspecte și de a dispune eventualele sancțiuni aplicabile, în conformitate cu legislația în vigoare.

Una dintre obligațiile specifice ale asistentului maternal statuate prin actele normative în vigoare este să contribuie la pregătirea reintegrării copiilor în familia lor naturală sau la integrarea acestora în familia adoptivă, după caz.

Așadar, există pârghiile necesare evaluării și sancționării asistentului maternal profesionist, atunci când există suspiciuni cu privire la modul în care acesta își îndeplinește obligațiile ce îi revin, motiv pentru care familiile adoptatoare sunt încurajate să se adreseze angajatorului atunci când consideră că asistentul maternal nu își îndeplinește atribuția referitoare la pregătirea copilului pentru integrarea în familia adoptivă.

Cu considerație,

